H Í R – V I L Á G
2011/II

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar pályázati és nemzetközi kapcsolati hírlevele

K U T A T Ó K

TÁMOP-4.2.1/B-09/1/KMR-2010-0003

Pataky Gabriella tanársegéd (Vizuális Nevelési Tanszék) beszámolója

a *Pedagógusképzési innovációk – a tanuláskutatás és az oktatás új eredményeinek és a közoktatás jó gyakorlatainak integrálása a pedagógus alap- és továbbképzésbe* program
Képzők képzése elemi projektjének keretében megvalósított dániai tanulmányútról

A 2010. november 29. és december 3. között megvalósított csoportos dániai tanulmányút legfontosabb célja a nagy hagyományokkal rendelkező és 2009-ben átfogó reformokkal korszerűsített dán alapfokú pedagógusképzés, és a 0-12 éves gyerekek intézményi oktatása, nevelése kapcsán használt innovatív módszerek tanulmányozása volt. A tanulmányút során meglátogatott intézményeket a dán képzőintézményeket összekötő koppenhágai oktatási/továbbképzési hivatal, az UCC (University College, UCC-Titangade**)** koordinálta. Ez az intézmény nagy fontosságú a már pályán levő, vagy felnőttkorban pályát módosítani vágyó leendő pedagógusok számára. Itt minden meg található, vagy rugalmasan megszervezhető, ami a szakmai közösség igényeibe, vagy egyénileg, az élethosszig tartó tanulás kereteibe illeszthető. Szolgáltatásaik a könyv- és oktatási segédanyag- kölcsönzéstől a konferenciaszervezésen keresztül a továbbképzésekig terjednek. Az intézmények kiválasztásában arra törekedtünk, hogy a 0-12 éves gyermekek nevelésére/oktatására létrehozott intézmények, valamint a hozzájuk tartozó képzőintézmények tanulmányozása is lehetővé váljon. A tanulmányút öt napja alatt összesen nyolc intézményben (bölcsőde, óvoda, óvó- és gondozóképző, két iskola, tanárképző az állami iskolák 1-12. osztályai számára, két múzeum) sikerült tapasztalatokat szerezni.

Az óvodai és bölcsődei ellátást érintően – alkalmazkodva a dán családok igényeihez, amelyekben általános az, hogy az anyák éppúgy munkavállalók, mint az apák – az iskoláskor előtt a legfőbb elvárás az intézményekkel szemben, hogy azokban a szülők biztonságban tudhassák gyermekeiket munkaidejük alatt. A 21. század minden technikai igényét kielégítő, esztétikus környezetben, 3-4 gyermekre 1-1 képzett pedagógus és /vagy gyakornok vigyáz. A fejlesztés legfőbb célkitűzése a gyermek önállóságának erősítése, mire 5 évesen iskolába kerül.

Az iskolalátogatások során is tapasztaltuk, hogy az oktatási-nevelési intézmények esztétikájára, tárgy- és környezet-kultúrájára jellemző, hogy leginkább egy-egy igényes, barátságos, befogadó családi otthonra emlékeztetnek, és azok minden elemében a nyílt oktatás nyomait vélhetjük felfedezni. A dán iskolák a napi valóság szerves részei, tantervükben és rejtett tantervi elemeikben is a mindenkori aktuális élethelyzetekre, problémákra reflektálnak. A gyerekek iskolai életének szervezésében az oktatási feladatokat a tanárok, a nevelési feladatokat a velük szorosan együttműködő, team-rendszerben dolgozó „pedagógusok” látják el. Utóbbiak szociális képzésben részesült, önmagukat a tanárokénál alacsonyabb presztízsűnek tartó diplomások. Képzőintézményük az Óvó- és gondozóképző, az University College of Social Education.

A PISA vizsgálatok eredményeinek hatására a tananyag megtanítására egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek. Módszereikben a gyakorlati élet kihívásai az irányadók. A projekt, a portfólió, a beszélgetőkör,

az értékelés, a visszajelzések változatos formái, a szemléltetés sokoldalúsága szembetűnő. A frontális osztálymunka ritkán bukkan fel. Eredményeiket elsősorban a skandináv országokéhoz mérik; ezek a közös közigazgatási régió többi államától, de egyben a világ vezető oktatási nagyhatalmainak, mint például Finnországnak az eredményeitől elmaradnak.

A szociális kihívásokra válaszolva igyekeznek az iskolát a gyerekek számára vonzóvá tenni. Minden olyan elemet, mely a mai gyerekek életének kedvelt időtöltéséhez tartozik, tudatosan alkalmaznak az iskolai mindennapokban. Kihasználva az EU-s pályázati lehetőségeket és megszólítva a multinacionális cégeket is, egyre több iskola képes felső tagozatosainak saját netbook-ot biztosítani. A Randersgade Skole felmérései szerint ezzel jelentősen megnőtt az az idő, amit a gyerekek kontrollált körülmények között az iskolában töltenek.

A vizuális neveléshez kapcsolódóan Dánia két leghaladóbb múzeumpedagógiai műhelyében, az ARKEN (Ishøj) és a LOUISIANA (Humlebæk) modern művészeti múzeumokban is lehetőségünk volt a pedagógiai sajátosságok megismerésére. A múzeumpedagógia nem része a közoktatásnak, mindazonáltal a dán múzeumok legtöbbjében hangsúlyt fektetnek a pedagógiai munkára, komoly harcot vívva a minél nagyobb látogatószámért. Az itt tevékenykedők leggyakrabban művészettörténész, ritkábban képzőművész végzettségűek. Közülük csak a legnagyobb múzeumok alkalmaznak 1-1 főt, a többiek önkéntes munkának tekintik tevékenységüket, melynek tapasztalataiból gyarapszik szaktudásuk a területen. Múzeumpedagógiai képzés nem működik Dániában, de a nagy hagyományokkal bíró német képzés és a többi skandináv ország hatása érzékelhető.

VILÁGLÁTÓK

Egész életen át tartó tanulás program

Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóság

TEMPUS KÖZALAPÍTVÁNY

Erasmus vendéghallgató voltam…

Kohut Dóra tanító szakos, *magyar nyelv és irodalom* műveltségterületes hallgató beszámolója

Korábban nem gondoltam arra, hogy külföldön folytassak tanulmányokat, de amikor a Kar Erasmus pályázati felhívásában megláttam, hogy Szlovéniába is lehet menni tanulni magyar nyelven, nagyon megörültem. A barátom az ELTE BTK-n szlovén szakos hallgató és én is tanultam már tőle szlovénul, így az Erasmus program mindkettőnknek lehetőséget kínált a nyelvtudásunk fejlesztésére és a szakos tanulmányaink végzésére. Mindketten a ***Maribori Egyetem*** Bölcsészettudományi Karán tanultunk, én a Magyar Nyelvi és Irodalmi Tanszéken, ahol a TÓK-os műveltségterületi tárgyaimat hallgathattam.

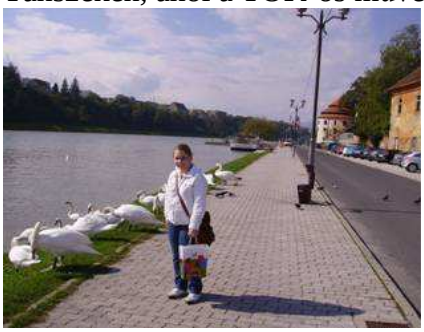

A tanulmányút megszervezéséhez a küldő és fogadó intézményektől és tanszékektől sok segítséget kaptam. A barátommal kollégiumban kaptunk elhelyezést, ennek felszereltsége azonban igen szegényes volt. Ugyanakkor sok hallgatói bulit szerveztek, ezeken a külföldi Erasmus hallgatók is megismerhették egymást, bemutatták saját országukat, kultúrájukat. A kollégiumi elhelyezés hátrányait kompenzálta, hogy Szlovéniában támogatják a diákok étkezését, így annyira olcsó volt az éttermi étkezés, hogy a hétköznapokon sem volt érdemes főzni, átlagosan 2 euró volt a diákoknak a menü, ami három fogást tartalmazott.

A tanulmányokat érintően a fogadó tanszéken családias légkörbe csöppentem, ami azért is volt lehetséges, mert ott a magyar szakon évfolyamonként 5-6 hallgató tanul. A tanárok és a hallgatók kezdettől fogva befo gadtak, úgy tekintettek rám, mintha én is odavalósi lennék. Mivel nem tanító, hanem *Magyar nyelv és iro-*

dalom bölcsésztanári szakon tanultam, a tanulmányok tartalmában sok különbség volt, de a kint végzett tárgyakat a hazai műveltségterületi tanulmányokba be tudtam számíttatni, a hazai tanítós tárgyakból pedig itthon levizsgáztam. Kint tanultam dialektológiát, szociolingvisztikát, világirodalmat, kortárs magyar irodalmat, didaktikát, nyelvtörténetet, finnugor nyelvészetet és művelődéstörténetet. A kedvencem a dialektológia és a szociolingvisztika volt, mert sokat megtudtam a határon túli magyar nyelvjárásokról és a magyar nyelv változatairól. A didaktika a középiskolai anyanyelvi-tantárgypedagógiát foglalja magában, s annak ellenére, hogy itthon alsós tantárgy-pedagógiát tanulok, a kint tanultakat is tudom hasznosítani itthon, például a kooperatív technikák alkalmazását. Lehetőségem volt továbbá tanítási gyakorlatot is végezni olyan általános iskolában, ahol magyar anyanyelvű gyerekek tanultak.

Úgy gondolom, a részképzésem eredményes volt, mert sok újat megtudtam a nyelvjárásokról, bővült a látóköröm, az új didaktikai ismereteket be tudom építeni az alsós tanításba. Minden érdeklődő hallgatónak nagyon ajánlom a maribori részképzési lehetőséget, aki nyitott az új dolgokra és élményekre, továbbá szívesen lakik egy ideig egy nagyon szép városban és országban. Aki egyáltalán nem tud szlovénul, az a hétköznapokban az angollal is elboldogul bárhol. Szlovéniából bármikor könnyen haza is lehet látogatni Magyarországra, ha szükséges.

Egész életen át tartó tanulás program

Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóság

BEAM Erasmus Intenzív Program 2009-2011.

Az Idegen Nyelvi és Irodalmi Tanszék projektje

BEAM

Building European Identity through Spirit, Sense and Meaning

A Kar 2009 óta aktívan vett részt a ***Pädagogische Hochschule Kärnten, Viktor Frankl Hochschule*** (Ausztria) partnerintézmény *BEAM: Európai identitás építése lélekkel, érzékkel és értelemmel (Európai tanulás – Európai tanár)* témájú projektjében.

2011. április végén és május elején az oszták Cap Wörth adott helyet a harmadik és egyben utolsó *BEAM* találkozónak, amelyen 11 európai országból 60 diák vett részt. Programok, iskolai látogatások és tanítás, kirándulások, nemzetek estéje és előadások töltöttek be egy-egy napot.A hivatalos program minden nap 8.15-kor kezdődött és 21.00-kor fejeződött be, és sok választható foglalkozás lehetőségét nyújtotta. Minden nap végén a hallgatóknak vissza kellett tekinteniük az adott nap eseményeire, majd azokat napló formájában le kellett írniuk. A helyi biofarmra tett látogatás a legnépszerűbb programok egyike volt, ahol a hallgatók megtanulták, milyen gazdag pedagógiai forrás a farm. Továbbá a Gyalog Konferencia a norvég delegáció vezetésével, illetve az Agytorna a belgák irányításával is nagy

népszerűségnek örvendtek, hogy csak néhányat említsünk a sok remek foglalkozás közül. Az ELTE TÓK-ot Demeter Judit, Fekete Erika, Gintner Neszta, Herczeg Borbála és Tóth Melinda hallgatók képviselték, akik rengeteg barátságot kötöttek, és az egyik legnépszerűbb csapattá váltak. A magyar hallgatókat Anthony Lovell és Dagmar Dethlefsen lektorok kísérték és mentorálták. Más országok tanárai nem egyszer jegyezték meg, hogy le voltak nyűgözve a magyar diákoktól. Hab a tortán, hogy Tóth Melindát választották meg Ms BEAM-nek, ő volt a projekt Gálaestjé-nek házigazdája is. Mindezeken felül a helyi újságban egy egy oldalas cikk jelent meg a magyar hallgatókról (lásd alább), és külön dicséretet is kaptak a helyi iskola alsó és felső tagozataiban tartott óráikért.

Ein Land mit vielen Minderheiten, eng verflochten mit Österreich

60 Studenten aus elf Ländern nehmen an einem EU-Projekt der Pädagogischen Hochschule teil. Der KTZ erzählen sie täglich, was ihr Land ausmacht. Heute ist Ungarn an der Reihe.

Dagmar Dethlefsen aus Ungarn

Österreich und Ungarn sind in der Geschichte eng miteinander verflochten, und daher gibt es die partnerschaftlichen Beziehungen vieler österreichischer und ungarischer Hochschulen und Universitäten zueinander.

Was bedeutet Europa für die jungen Menschen aus Ungarn? Sie haben die Möglichkeit, durch Erasmus-Programme in andere Länder zu reisen und dort Menschen ihres Alters zu treffen und Einblick in andere Schulsysteme und Kulturkreise zu bekommen.

Je mehr sie sehen, desto mehr können sie in ihr Land mitnehmen. Sie können ihre englischen Sprachkenntnisse an denen der anderen Studenten messen, wobei sie bemerken, dass sie ganz gut mithalten können, und durch den ständigen Gedankenaustausch ihre Sprachkenntnisse noch verbessern. Viele gehen später ins Ausland, um dort Arbeit zu finden.

Deutsch ist hoch im Kurs, erzählt Dagmar Dethlefsen.

Was bedeutet Ungarn für Menschen anderer europäischer Länder? Sie wissen nicht viel über dieses Land. Als geschichtliches Ereignis ist der Aufstand von 1956 in ihren Köpfen – ein trauriges Kapitel in unserer Geschichte.

Wissen Sie, dass es viele Minderheiten in unserem Land gibt? Kroaten, Serben, Roma, Ukrainer, Donauschwaben leben in verschiedenen Regionen Ungarns. Musikstudenten aus aller Welt sind neugierig auf die Kodály-Methode in der Vermittlung von Musik, einige von ihnen nehmen sogar an Workshops in der Musikakademie Budapest und in Kecskemét teil. Attraktiv ist natürlich die Metropole Budapest. Musikfestivals, Jazzclubs, die Donaubrücken und das ungarische Parlament sind Anziehungspunkte, ein Besuch des Széchenyi-Heilbades am Abend ist ein Muss.

Die Budaer Seite mit ihren Hügeln lädt ein zu einer Fahrt mit der Pioniereisenbahn, die von Kindern unter Aufsicht von Erwachsenen betrieben wird. Vom Janos-Hügel kann man mit einer Gondel zurück in die Stadt fahren.

Pest ist die moderne, hektischere Seite, die Kultur und Vergnügen bietet.

Wichtige Ausflugsziele sind Gödöllö, wo man das renovierte Sisi-Schloss besichtigen kann und einen Hauch vom Glanz vergangener Zeiten spürt. In Szentendre finden wir ein Freilichtmuseum und viele Galerien, die die Kunstwerke der hier im Sommer lebenden Künstler ausstellen und zum Kauf anbieten.

Das ungarische Studetenteam: Judit Demeter, Erika Aliz Fekete, Neszta Gintner, Borbála Herczeg, Melinda Tóth, Dagmar Dethlefsen und Tony Lovell.

Erasmus vendégoktató voltam…

Tóth Attila adjunktus beszámolója
(Informatika Oktatási Csoport)

2011. június 06–10. között a Kar új partnerintézményének, az innsbrucki ***Pädagogische Hochschule Tirol***nak (Ausztia) az Erasmus vendégoktatója voltam.

Az intézménybe érkezéskor első meglepetésem volt, hogy a motoromat nem kell lezárni, a parkolóban biztonságban van, nincs szükség lakatra, láncra. Mindenütt tisztaság, rend. Az oktatók szobái nyitva, az ajtók kitárva még akkor is, ha nincsenek a helyükön. Az aulában diákok, publikus használatra szánt számítógépek, ingyenes nyomtatási lehetőség. A büfében a szokásos hideg kínálat mellett helyi specialitások, meleg ételek, levesek, desszertek. Uszoda, re kortán sportpálya, edzőterem, két könyvtár áll a hallgatók és az oktatók rendelkezésre.

Melanie Steiner, a nemzetközi koordinátor fogadott, aki korábban 6 évet élt és dolgozott az ELTE BTK Germanisztikai Intézetében, törve, de lelkesen beszéli a magyar nyelvet. Később az egész épületben jó jelerősséggel elérhető WiFi-hez csatlakozva gyors előkészületeket végeztem a délelőtti órámra. 10 órától Erasmus megbeszélésen vettem részt, ahol többek közt egy szegedi kolléganővel is találkoztam, angol szakosként irodalmi témák oktatásával csatlakozott a programhoz. Összehasonlításra került az osztrák és magyar iskolarendszer, a hallgatói csereprogram továbbfejlesztésének lehetőségei és egyéb távlati tervek.

11.30-kor kezdődött az első órám, Günter Nimmerfall informatika tanár kurzusában vendégeskedtem. 15 hallgató, Günter és Friedrich Wittib vettek részt a stúdiumon. A bevezető szavak után az előkészített kurzusfelület gondolatmenetét követve az első 20 percben a web 2.0 pedagógiai alkalmazásának lehetőségeit villantottam fel egy online prezentáció segítségével. A hallgatók kedvezően fogadták a törekvésemet, hogy a régen tanult, keveset gyakorolt német nyelv nehézségeit legyőzve átadjam a témával kapcsolatos gondolataimat.

A kurzus gyakorlati részében a prezi.com alkalmazással dolgoztunk, szabadon választott témát kellett a hallgatóknak feldolgozni, szöveges, képi és videós tartalmakkal felépített prezentációt létrehozni. Az óra végére mindenki elkészült, a munkáik linkjét megosztották a kurzusfelületen, egymás prezentációit volt alkalmunk áttekinteni. Az óra végi reflexiók kedvezőek voltak, Friedrich Wittib részéről is pozitív visszajelzést kaptam.

A nemzetközi vendégeket 14.00-kor fogadta a kari rektor, Markus Juranek. A bemutatkozás és beszélgetés során az intézményeink specialitásai, a további együttműködés lehetőségei és általános kérdések kerültek terítékre. A Bologna folyamat, az egyetemi integrációs törekvések és az IKT pedagógiai vonatkozásai adták a beszélgetés gerincét. A fél órás találkozó közös fotózással zárult, ami a kari honlap friss hírei között órákon belül meg is jelent.

Másnap az Innsbrucktól 6 km-re lévő Hall im Tirol falu iskolájában tettünk látogatást. Az iskolába lépve első benyomásra úgy tűnt, mintha egy Waldorf iskolában lennénk. A több száz éves épület falai színesek, diákok műalkotásai díszítik a folyosókat, tantermeket. Igen, a műalkotás kifejezés nem túlzás. Különféle technikákkal készült, elsősorban képi alkotások – festmények, rajzok – dominálnak mindenütt az épületben. Az igazgatói iroda tágas, elegáns berendezésű, a posztmodern üveg és bőr bútorok mellett híres helybéli festőművész képei láthatók a falakon. A szoba festése meglepően színes, később tudjuk meg, hogy a teljes iskolai színvilágot a Feng Shui elvei alapján állították össze. Az igazgató igen innovatív, nyitott az újdonságok felé,

határozott elképzelései vannak, azokért kiáll, módszertanilag inkább a „nyitott osztály” modellt preferálja a frontális modell helyett. A tanítóknak meghagyja a szabadságot, hogy személyiségükhöz, karakterükhöz a leginkább közel álló modellt alkalmazzák.

A tanórák látogatására, teljes foglalkozások megtekintésére nem kaptunk lehetőséget, de a „tárlatvezetés” során a legtöbb osztályba bepillanthattunk. Elsőtől negyedik évfolyamig 2-2 osztály tanul egyidejűleg az iskolában, saját tantermeik mellett igen sok speciális helyiség áll a rendelkezésükre. Könyvtár, barkácsszoba, kísérleti labor, fejlesztőpedagógiai szoba, „dühöngő”, mozi- és színházterem. Engedélyt kaptam fényképek készítésére is, azzal a megkötéssel, hogy gyerekarcok ne látszódjanak. Zömmel tárgyakról, helyiségekről készült fotóim többet mondanak a szavaknál. A záró beszélgetésben egyebek mellett az anyagiakra is volt alkalmam rákérdezni, kb. azonos heti óraszámok mellett nagyságrendileg négyszer-ötször annyi fizetést visz haza egy tanító ebből az iskolából, mint egy átlagos budapesti pályatársa. Az osztálylétszámok lényegesen kisebbek, a felszereltség, a munkakörülmények lényegesen jobbak.

A későbbiekben részt vettem az Innsbrucki Egyetemen megrendezésre kerülő 2011. évi *eLearning* napon, amelynek témája a *mobile learning* volt. A legizgalmasabb előadásban a *Linzi Ars Electronica* központ *Future Lab* vezetője bemutatta a városi geoinformációs rendszert. Egy 5x5 m-es járható térképre, vagy egy filofaxban elrendezett nyomtatott „könyv” lapjaira, vagy egy megfelelően nyomtatott plakátra egy egyszerűnek tűnő tollal rajzol vagy pöttyint a látogató, és a tollhegyben elhelyezett speciális kamera illetve bluetooth segítségével az adatbázisból a megfelelő információk kerülnek a kijelzőre. Az adatbázis magában is döbbenetes, 1947-től évente megjelenő statisztikai évkönyv digitalizált adatai mellett 10000 méternyi könyvet, térképet, vázlatot dolgoztak fel hozzá. Minden, de tényleg minden városi információ elérhető így, de a legizgalmasabb az, hogy egy adott információt időutazás során nyomon követhetünk, a változások is kitűnően érzékelhetők.

A harmadik nap programját a főiskola gyakorlóiskolájában kezdtük, itt óralátogatásra is volt lehetőség. A tanító nem csak bemutatott minket a gyerekeknek, de a gyerek kérdezhettek is tőlünk, egy idő után szinte bombáztak a kérdéseikkel. A legérdekesebb kérdést egy kissráctól kaptam: „Mit isznak Magyarországon az emberek, ha nincsenek nagy hegyek?”

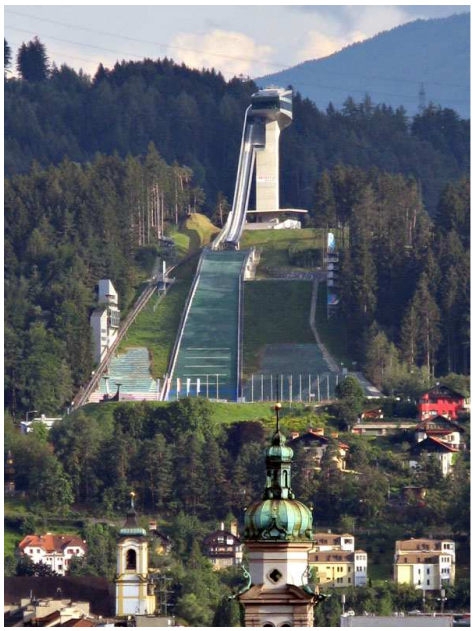

Az iskolalátogatás után lehetőségünk volt a Bergisel sísánc megtekintésére. Az 1966-os és ‘76-os téli olimpiákra épült sáncra különleges liftekkel lehet feljutni, fentről gyönyörű kilátás nyílik a hegyek láncai között elterülő városra. Különleges élmény volt a sánc feletti üvegfalú kávézóban a város felett kólázgatni.

Délután a főiskolán megtartottam következő órámat. Reinhard Wiesner csoportjában ismét a prezentáció-készítés került terítékre. Az óra gyakorlati része maradéktalanul sikeres volt, minden hallgató össze tudta állítani élete első prezentációját.

A következő nap első célállomása a Volksschule Neuarzl, egy két tanítási nyelvű iskola volt. Megtudtuk, hogy a tanulók 60 %-a nem osztrák, hanem első- vagy másodgenerációs idegen országbéliek gyermekei. Az osztályközösségekben ez nem okoz semmiféle problémát, ilyen jellegű feszültség nincs. Harmadik osztályban kezdtünk, a fiatal tanítónő interaktív táblás alkal mazással gyakoroltatta a síkidomok kerületéhez kapcsolódó feladatokat. A gyakorlást énekes lazítás és játék követte. Később egy második osztályt is meglátogattunk. Szintén fiatal tanítónő dolgozott a gyerekekkel, angol nyelvű játékot készítettek el fénymásolt lapokból, színezhető saját könyvecskét készítettek, amit később az olvasás gyakorlására használtak. Attraktív és lendületes tempó, meleg elfogadó, de határozott hangvétel jellemezte a kolleginát.

Délután 15.30-tól kezdődött a következő órám, elsőévesek egy csoportjában ismét a „prezi”-alkalmazással foglalkoztunk. A nyelvi nehézségeimtől való félelmem már teljesen eloszlott, csaknem olyan hangulatban kezdtem meg az órát, mint otthon. Ez a csoport is nagyon nyitottan és látható tetszéssel fogadta az *on-line* prezentációkészítés lehetőségeit, óra végére érdemben sikeres munkák születtek, a kurzus *moodle* felületén szépen összegyűltek a linkek. Spontán tapssal búcsúztak tőlem a hallgatók…

Az utolsó napon a gyakorlóiskolában a 4.a osztályban tettem látogatást az első órán. Az osztályfőnök, Andreas egy 20 fős osztállyal foglalkozott, épp egy musical premierje előtt álltak, így az óra első részében a zenéé volt a főszerep. Gitáros beéneklés, három szólamú gyakorlatok együtt és szólóban is, zenés szorzótábla gyakorlás. Csillogó és boldog tekintetek, örömteli zenélés töltötte be a termet. A beéneklő gyakorlatok után két részletet kiemeltek, azt zenés kísérettel próbálták.

Közvetlenül ez után földrajz dolgozat következett, a téma: Tirol. A gyerekek egy fél vezényszóra szétrántották asztalaikat, gurulós székeikkel hamar elhelyezkedtek egymástól „biztonságos” távolságra és 20 perc alatt kitöltötték a felmérőt. Az ellenőrzést már együtt végezték, a beszedett dolgozatokkal a kezében Andreas gyorsan megmozgatta az egész osztályt, a kifüggesztett Tirol térképen együtt tekintették át a jó válaszokat. A reggeli tömb harmadik részében KRESZ vizsgára készülve power point-os játékkal gyakorolták a különböző kereszteződésekben adódó közlekedési helyzetek megoldását.Tirolban 10 évesen közlekedhetnek a gyerekek a közúton is, ha vizsgát tesznek KRESZ-ből.

Később, már a főiskolán az informatikus kollégákkal összevetettük szakmai tapasztalatainkat. Örömmel fogadták a TÓK informatika műveltségterületi képzéséről adott információkat, ugyanis a közeljövőben a tiroli intézmény is tervez ehhez hasonlót indítani.

Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóság
Egész életen át tartó tanulás program

Erasmus személyzeti mobilitás

Varsányi Miklós informatikus beszámolója
(Informatika Szolgáltató Központ)

TEMPUS KÖZALAPÍTVÁNY

2011.05.09–05.13. között lehetőségem volt látogatást tenni a németországi ***Georg-August-Universität-Göttingen*** intézményben nemzetközi tapasztalatszerzés céljából. Érdekelt, hogy egy külföldi egyetemen milyen az informatikai ellátottság, szervezés és szolgáltatás.

A nemzetközi vendégeknek szervezett egy hetes program keretében látogatást tettem az egyetem informatikai szolgáltatójánál, ahol a központvezető bemutatta a szervezet felépítését és ismertette az elérendő céljaikat. Egy PhD képzésben részt vevő magyar hallgató bemutatta a szervertermet, a nyomdai részleget, a *helpdesk* szolgáltatást.

Egy másik alkalommal az egyetemi klinika vezető informatikusától tájékoztatást kaptam az egészségügyben használt eszközökről, informatikai rendszerekről. A szakmai program részeként az egyetem két informatikusa – mindketten romániai magyarok – bemutatták a *helpdesk* rendszerüket, a gépek telepítésére/karbantartására használt rendszert, a leltárukat és a beszerzés gördülékeny menetét. Az utolsó munkanapon az egyetemi könyvtárat látogattam meg, ahol az informatikai részleg nagy része a kb. 6 milliós könyvállomány digitalizálásán dolgozik. Láthattam és kipróbálhattam az egész digitalizálási folyamatot.

Impresszum
ELTE TÓK • Bp., 1126 Bp, Kiss János altábornagy u. 40. • www.tofk.elte.hu
Felelős közreadó: Tihanyiné dr. Hős Ágnes dékánhelyettes • Szerkesztő: Seres Andrea főmunkatárs
Budapest, 2011. szeptember